॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रंः।

अग्निं या गर्भं दिधेरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भंवन्तु। यासार् राजा वर्रुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम्। मधुश्चतः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु।

यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भृक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवंन्ति। याः पृथिवीं पर्यसोन्दन्तिं (१)

शुक्रास्ता न आपः शइ स्योना भेवन्तु। शिवेने मा चक्षुंषा पश्यतापः शिवयां तुनुवोपं स्पृशत त्वचं मे। सर्वारं अग्नीर रंपसुषदों हुवे वो मिय वर्चो बलुमोजो नि धंत्त। यदुदः

संम्प्रयतीरहावनंदता हुते। तस्मादा नुद्यों नामं स्थ ता वो नामानि सिन्धवः। यत्प्रेषिता वर्रुणेन ताः शीभर् समवंत्गत। (२)

तदाँप्रोदिन्द्रों वो यतीस्तस्मादापो अनुं स्थन। अपकाम इ स्यन्दमाना अवीवरत वो हिकम्ँ। इन्द्रों वः शक्तिंभिर्देवीस्तस्माद्वाणीमं वो हितम्। एकों देवो अप्यंतिष्ठथ्स्यन्दंमाना यथावृशम्। उदांनिषुर्मृहीरिति तस्मांदुदकमुंच्यते। आपों भृद्रा घृतमिदापं आसुर्ग्नीषोमौं विभृत्याप इत्ताः। तीव्रो रसों मधुपृचांम् (३) अरङ्गम आ मां प्राणेनं सह वर्चसा गन्न। आदित्पंश्याम्युत वां

संवथ्सरेणैवास्मैं (६)

शृणोम्या मा घोषों गच्छिति वाङ्गं आसाम्। मन्यें भेजानो अमृतंस्य तर्िह हिरंण्यवर्णा अतृंपं यदा वंः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्य भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः। दिवि श्रंयस्वान्तरिंक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्चसमंसि ब्रह्मवर्चसायं त्वा॥ (४)

उन्दन्ति समर्वल्यत मधुपूर्वां मातरो द्वाविश्यतिश्वाव्या——[१]
अपां ग्रहाँ-गृह्वात्येतद्वाव राजसूयं यदेते ग्रहाँः स्वौंऽग्निर्वरुणसवो राजसूर्यमग्निसवश्चित्यस्ताभ्यामेव स्यातेऽथौं

आपों भवन्त्यापो वा अग्नेर्आतृंच्या यद्पौंऽग्नेर्धस्तांदुप्दधांति भ्रातृंच्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंच्यो भवत्यमृतम् (५) वा आप्स्तस्मांदुद्भिरवंतान्तम्भि षिश्चन्ति नार्तिमार्च्छंति सर्वमायुरिति यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदान्नं वा आपंः पृशव आपोऽन्नं पृशवौंऽन्नादः पंशुमान्भंवति यस्यैता उंपधीयन्ते

य उं चैना एवं वेद द्वादेश भवन्ति द्वादेश मार्साः संवथ्सरः

उभावेव लोकावभि जैयति यश्चै राजसूर्येनेजानस्य यश्चौग्निचित

अन्नमवं रुन्धे पात्रांणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयोंन्येवान्नमवं रुन्ध आ द्वांदशात्पुरुषादन्नमृत्त्यथो पात्रान्न छिंद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदं कुम्भाश्चं कुम्भीश्चं मिथुनानि भवन्ति मिथुनस्य प्रजांत्यै प्र प्रजयां पृशुभिंमिथुनैर्जायते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं (७)

चैना पुवं वेद शुग्वा अग्निः सौंऽध्वर्युं यजंमानं प्रजाः श्रुचापंयित् यद्प उंपदधांति श्रुचंमेवास्यं शमयित् नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युनं यजंमानः शाम्यंन्ति प्रजा यत्रैता उंपधीयन्ते- ऽपां वा एतानि हृदंयानि यदेता आपो यदेता अप उंपदधांति दिव्याभिरवेनाः स॰ सृंजित वर्षुंकः पूर्जन्यः (८)

भवति यो वा पुतासांमायतंनं क्रुप्तिं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मा अनुसीतमुपं दधात्येतद्वा आंसामायतंनमेषा क्रुप्तिर्थ एवं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मे द्वन्द्वमृन्या उपं दधाति चर्तस्रो मध्ये धृत्या अत्रं वा इष्टंका पुतत्खलु वै साक्षादत्रं यदेष च्रुर्यदेतं च्रुम्पंपदधांति साक्षात् (९)

एवास्मा अन्नमवं रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नंमद्यते बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मणेवास्मा अन्नमवं रुन्धे ब्रह्मवर्चसमंसि ब्रह्मवर्चसाय त्वेत्याह तेज्ञस्वी ब्रह्मवर्चसी भंवति यस्यैष उपधीयते य उं चैनमेवं वेदं॥ (१०)

अमृतंमस्मे जायते यस्येता उपधीयन्ते य उ पूर्जन्य उपदर्शात साक्षायम्प्रस्वात्वारिश्शव॥[२]
भूतेष्टका उपं दधात्यत्रात्र वै मृत्युर्जायते यत्रयत्रेव मृत्युर्जायते

ततं पृवैन्मवं यजते तस्मांदग्निचिथ्सर्वमायुरिति सर्वे ह्यंस्य मृत्यवो-ऽवेष्टास्तस्मांदग्निचिन्नाभिचंरित्वे प्रत्यगेनमभिचारः स्तृंणुते सूयते वा एष योऽग्निं चिनुते देवसुवामेतानिं ह्वी १षिं भवन्त्येतावंन्तो वै देवाना १ सवास्त एव (११)

अस्मै स्वान्प्र यंच्छन्ति त एंन १ स्वन्ते स्वौंऽग्निर्वरुणस्वो रांजसूर्यं ब्रह्मस्वश्चित्यों देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंस्व इत्यांह सिवृतृप्रंस्त एवेनं ब्रह्मणा देवतांभिर्भि षिश्चत्यन्नंस्यान्नस्याभि षिश्चत्यन्नंस्याव्यक्ष्ये पुरस्तौत्प्रत्यश्चंमभि षिश्चति पुरस्ताद्धि प्रंतीचीन्मन्नंमद्यते शीर्षतोऽभि षिश्चति शीर्षतो ह्यन्नंमद्यत् आ मुखांद्न्ववंस्रावयति (१२)

मुख्त एवास्मां अन्नाद्यं दधात्यग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांहैष वा अग्नेः स्वस्तेनैवैनंम्भि विश्वति बृह्स्पतेंस्त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांह ब्रह्म वे देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मणैवैनंम्भि विश्वतीन्द्रंस्य त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्व वे रांजसूर्यस्य रूपं य एवं विद्वान्ग्निं चिनुत उभावेव लोकावभि जयित यश्चं राजसूर्यनेजानस्य यश्चांग्निचित इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्धेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तद्देवाः सौन्नामण्या सम्भरन्थ्सूयते वा एष यौऽग्निं चिनुतेंऽग्निं चित्वा सौन्नामण्या यंज्ञेतेन्द्रियमेव वीर्यः सम्भृत्यात्मन्यंत्ते॥ (१४)

त पुवान्ववस्रावयत्येतदृष्टाचेत्वारि १शच॥४॥___

स्जूरब्दोऽयांविभः स्जूरुषा अरुणीभिः स्जूः सूर्य एतंशेन स्जोषांविश्वना दश्सोभिः स्जूरिप्नेवैंश्वान्र इडांभिर्घृतेन स्वाहां संवथ्सरो वा अब्दो मासा अयांवा उषा अरुणी सूर्य एतंश इमे अश्विनां संवथ्सरौंऽग्निवैंश्वान्रः पृशव इडां पृशवो घृतश् संवथ्सरं पृशवोऽनु प्र जांयन्ते संवथ्सरेणैवास्मै पृशून्प्र जनयित दर्भस्तम्बे जुंहोति यत् (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिं ञ्चहोति प्रैव जांयते-ऽन्नादो भंवति यस्यैवं जुह्वंत्येता वै देवतां अग्नेः पुरस्ताँद्भागास्ता एव प्रीणात्यथो चक्षुंरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रतिं दधात्यनंन्धो भवति य एवं वेदापो वा इदमग्ने सिल्लमांसीथ्स प्रजापंतिः पुष्करपूर्णे वातों भूतों ऽलेलायथ्सः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतद्पां कुलायंमपश्यत्तस्मिन्नग्निमिन्त् तद्यमंभवृत्ततो वै स प्रत्यंतिष्ठद्यां पुरस्तांदुपादंधात्तच्छिरोऽभव्थसा प्राची दिग्यां दक्षिणत उपादंधाथ्स दक्षिणः पृक्षोऽभव्थसा दक्षिणा दिग्यां पृश्चादुपादंधात्तत्पुच्छंमभव्थसा प्रतीची दिग्यामृत्तरत उपादंधात् (१७)

स उत्तरः पृक्षोऽभव्थ्सोदीची दिग्यामुपरिष्टादुपादेधात्तत्पृष्ठमंभवः दिगियं वा अग्निः पश्चैष्टकस्तस्माद्यदस्यां खनन्त्यभीष्टंकां तृन्दन्त्योभे शकेरा । सर्वा वा इय वयोभ्यो नक्त दृशे दीप्यते तस्मादिमां वया १सि नक्तं नाध्यासते य एवं विद्वानृग्निं चिनुते प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशों जयत्याग्नेयो वै ब्राँह्मणस्तस्माँद्वाह्मणाय सर्वांसु दिक्ष्वर्धुंकु स्वामेव तिद्दश्मन्वेत्यपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्नि हार्रुकाः स्वामेव तद्योनिं प्र विशन्ता (१९)

यदंकेलाय्थ्य उत्तर्त उपादंभादेव हात्रिरंशवादा — [४]
संव्थ्यरमुख्यम्भृत्वा द्वितीये संवथ्यर आँग्रेयमृष्टाकंपालं
निर्वपेदैन्द्रमेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादंशकपालं बार्हस्यत्यं च्रं
वैष्णवं त्रिकपालं ततीये संवथ्यरेऽभिजितां यजेत यदृष्टाकंपालो

वैष्णवं त्रिकपालं तृतीये संवथ्सरेऽभिजितां यजेत् यद्ष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षेरा गायत्र्यांग्नेयं गायत्रं प्रांतःसवनं प्रांतःसवनमेव तेनं दाधार गायत्रं छन्दो यदेकांदशकपालो भवत्येकांदशाक्षरा त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुंभं माध्यंन्दिन् सर्वनं माध्यंन्दिनमेव सर्वनं तेनं दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो यह्वादंशकपालो भवंति द्वादंशाक्षरा जगंती वैश्वदेवं जागंतं तृतीयसवनन्तृंतीयसवनमेव तेनं दाधार जगंतीं छन्दो यद्वांर्हस्पत्यश्चरुभवंति ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मैव तेनं दाधार् यद्वैष्णविश्लेकपालो भवंति यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञमेव तेनं दाधार् यत्तृतीयें संवथ्सरेंऽभिजिता यजंतेऽभिजित्यै यथ्संवथ्सरमुख्यं बिभर्तीममेव (२१)

तेनं लोक स्पृणोति यद्वितीयं संवथ्सरें ऽग्निं चिनुतें-ऽन्तिरक्षिमेव तेनं स्पृणोति यत्तृतीयं संवथ्सरे यजंतेऽमुमेव तेनं लोक स्पृणोत्येतं वै परं आद्वारः कक्षीवारं औशिजो वीतहं व्यः श्रायसस्त्रसदंस्यः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकांमा अचिन्वत् ततो वै ते सहस्र सहस्रं पुत्रानंविन्दन्त प्रथंते प्रजयां पृश्भिस्तां मात्रांमाप्नोति यां तेऽगंच्छन् य एवं विद्वानेतम्ग्निं चिनुते॥ (२२)

युष्य विष्ट्यंमिममेवेवं च्यारि चारा [५]
प्रजापितरिग्निमंचिनुत् स क्षुरपिवर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यंतो
नोपायन्ते छन्दोभिरात्मानं छादियत्वोपायन्तच्छन्दंसां छन्द्स्त्वं

ब्रह्म वै छन्दा रेसि ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णी उपानहावुपं मुश्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादयित्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहि रेसायै देवनिधिर्वा एष नि धीयते यद्ग्निः (२३)

अन्ये वा वे निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जांनात्युखामा कांमत्यात्मानंमेवाधिपां कुंरुते गुप्त्या अथो खल्वांहुर्नाक्रम्येतिं नैर्ऋत्यंखा यदाकामेन्निर्ऋंत्या आत्मान्मिपं दध्यात्तरमान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गुप्त्या अथो यथां ब्रूयादेतन्में गोपायेतिं ताहगेव तत् (२४)

प्रजापंतिर्वा अर्थर्वाग्निरेव द्ध्यङ्कांथर्वणस्तस्येष्टंका

अस्थान्येत र ह वाव तद्दिं प्रस्यनू वाचेन्द्रों दधीचो अस्थि भिरिति यदिष्टं काभिर्ग्निं चिनोति सात्मानमे वाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं हो के भंवति य एवं वेद शरीं रं वा एतद्ग्ने यंचित्यं आत्मा वैश्वान्रो यचिते वैश्वानरं जुहोति शरीं रमेव सहस्कृत्यं (२५)

अभ्यारोहित शरीरं वा एतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यदिग्नें चिनुते यचिते वैश्वान्रं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यात्मनाभ्यारोहिति तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवंन्नेव देवानप्येति वेश्वान्यर्चा पुरीष्मुपं दधातीयं वा अग्निर्वैश्वान्रस्तस्यैषा चितिर्यत्पुरीषम्ग्निमेव वैश्वान्रं चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वान्रः प्रियामेवास्यं तनुव्मवं रुन्थे॥ (२६)

अप्रिस्तथसुङ्स्कृत्याग्नेर्दर्शं च॥४॥_____[६]

अग्नेर्वे दीक्षयां देवा विराजंमाप्नुवन्तिस्रो रात्रींदीक्षितः स्यांत् त्रिपदां विराङ्किराजंमाप्नोति षड्रात्रींदीक्षितः स्यात् षङ्घा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्किराजंमाप्नोति दश रात्रींदीक्षितः स्यादशांक्षरा विराङ्किराजंमाप्नोति द्वादंश रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्किराजंमाप्नोति त्रयोदश रात्रींदीक्षितः स्यात् त्रयोदश रात्रींदीक्षितः स्यात् त्रयोदश (२७)

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्रोति पश्चंदश् रात्रींदीक्षितः स्यात्पश्चंदश वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमासशः रात्रींदींक्षितः स्याद्वादंश मासाः पञ्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्नोति चतुर्विरशतिर् रात्रींदींक्षितः स्याचतुंविरशतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्नोति त्रिरशतर् रात्रींदींक्षितः स्यात् (२८)

संवथ्सर औप्यते संवथ्सरो विराद्विराजमाप्रोति सप्तदंश्

त्रिष्शदंक्षरा विराष्ट्विराजंमाप्नोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः संवथ्सरः संवथ्सरो विराष्ट्विराजंमाप्नोति चतुरो मासो दीक्षितः स्याँचतुरो वा एतं मासो वसंवोऽविभरुस्ते पृथिवीमाजंयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तें उन्तरिक्षमाजंयत्रिष्टुभं छन्दो द्वादंशादित्यास्ते दिवमाजंयअर्गतीं छन्दस्ततो व ते व्यावृतंमगच्छुञ्छ्रैष्ठ्यं देवानां तस्माद्वादंश मासो भृत्वाग्निं चिन्वीत् द्वादंश मासौः संवथ्सरः संवथ्सरो ऽग्निश्चित्यस्तस्यांहोरात्राणीष्टंका आप्तेष्टंकमेनं चिनुतेऽथौ व्यावृतंमेव गंच्छति श्रैष्ठ्यं समानानांम्॥ (२९)

स्यात् त्रयोंदश त्रिर्शतर् रात्रींदींक्षितः स्याद्वे तेंऽष्टाविर्श्शतिश्च॥३॥ullet[$oldsymbol{9}$]

सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यद्ग्निस्तं यन्नान्वारोहें थ्सुवर्गाल्लो हीयेत पृथिवीमार्क्षमिषं प्राणो मा मा हांसीद्न्तिरिक्षमार्क्षमिषं प्रजा मा मा हांसीदिवमार्क्रमिष्ट् सुवंरग्न्मेत्याहैष वा अग्नेरंन्वारोहस्तेनैवैनंमन्वारोहित सुवर्गस्यं लोकस्य समंध्ये यत्पक्षसंम्मितां मिनुयात् (३०) स्याद्वेदिसम्मितां मिनोति ज्याया रसमेव यंज्ञऋतुमुपैति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवति साहस्रं चिन्वीत प्रथमं

चिन्वानः सहस्रंसिम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकम्भि जंयित द्विषांहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषांहस्रं वा अन्तरिक्षम्न्तरिक्षमेवाभि जंयित त्रिषांहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः (३१) त्रिषांहस्रो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जंयित जानुदग्नं

चिन्वीत प्रथम चिन्वानो गाँयत्रियैवेमं लोकम्भ्यारोहित नाभिद्धं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभैवान्तरिक्षम्भ्यारोहित ग्रीवद्धं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्यैवामुं लोकम्भ्यारोहित नाग्निं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतो धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्त्रियम् (३२)

उपेयात्र तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतित्र धंत्ते यदिग्नें चिनुते यदुंपेयाद्रेतंसा व्यृध्येताथो खल्वाहुरप्रजस्यं तद्यत्रोपेयादिति यद्रेतःसिचांवुपदधांति ते एव यजमानस्य रेतों बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोऽस्कन्दाय त्रीणि वाव रेता रेसि पिता पुत्रः पौत्रेः (३३)

यद्वे रेतःसिचांवुपद्ध्याद्रेतोंऽस्य विच्छिन्द्यात्तिस्र उपं दर्धाति रेतसः सन्तत्या इयं वाव प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यंन्तीमां पश्यंन्ति वाचं वदंन्तीम्नत्तिरंक्षं द्वितीयां प्राणो वा अन्तिरंक्षं तस्मान्नान्तिरंक्षं पश्यंन्ति न प्राणम्सौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यंन्त्युमूं पश्यंन्ति चक्षुर्यजुषेमां चं (३४)

अमूं चोपं दधाति मनंसा मध्यमामेषां लोकानां क्रुप्त्या अथौं प्राणानांमिष्टो यज्ञो भृगुंभिराशीर्दा वसुंभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविंणेह भंक्षीयेत्यांह स्तुतश्चे एवैतेनं दुहे पिता मांतरिश्वाच्छिंद्रा पदा धा अच्छिंद्रा उशिजः पदानं तक्षुः सोमों विश्वविन्नेता नेषद्बृह्स्पतिंरुक्थामदानिं शश्सिष्दित्यांहैतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवैनमनं शश्सति॥ (३५)

मिनुयानृतीर्यं चिन्वानिस्यं पौत्रश्च वे सप्तदंश च॥६॥————[८]

सूयते वा एषों ऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्गर्भाः प्रपादंकाः स्युरथो यथां स्वात्प्रंत्यव्रोहित ताहगेव तदासन्दी सादयित गर्भाणां धृत्या अप्रपादायाथों स्वमेवैनं करोति गर्भो वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्यांदुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निर्हण्याथ्यडुंद्याम शिक्यं भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गांन्यात्मन्नेवेनं बिभर्ति प्रजा-पंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्योखा चोलूखंलं च स्तनौ तावंस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखंलं चोपदधांति ताभ्यामेव यजंमानो-ऽमुर्ष्मिं ल्लोके ऽग्निं दुंहे संवथ्सरो वा एष यद्ग्निस्तस्यं त्रेधाविहिता इंष्टकाः प्राजापृत्या वैष्णुवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरंहोरात्राण्येवास्यं प्राजापत्या यदुख्यंं बिभितं प्राजापत्या एव तदुपं धत्ते यथ्समिधं आदधांति वैष्णवा वै वन्स्पतंयो वैष्णवीरेव तदुपं धत्ते यदिष्टंकाभिर्षि चिनोतीयं वै विश्वकंमां वैश्वकर्मणीरेव तदुपं धत्ते तस्मांदाहुस्निवृद्गिरिति तं वा एतं यजंमान एव चिन्वीत् यदंस्यान्यश्चिनुयाद्यतं दिक्षंणाभिनं राधयेद्ग्रिमंस्य वृञ्जीत् यौंऽस्याग्निं चिनुयात्तं दिक्षंणाभी राधयेदग्निमेव तथ्स्पृंणोति॥ (३८)

पृक्ष १ हेम्न्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वाधमंचिनुत क्षत्रेण दक्षिणं पृक्षं पृशुभिः पुच्छं विशोत्तरं पृक्षमाशया मध्यं य एवं विद्वानुग्निं चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथों एतदेव सर्वमवं (३९)

रुन्धे शृण्वन्त्येनम्भ्रिं चिंक्यानमत्त्यन्न् रोचंत इयं वाव प्रथमा चितिरोषंधयो वनस्पतंयः पुरीषम्नतिरक्षं द्वितीया वया रेस् पुरीषम्सौ तृतीया नक्षेत्राणि पुरीषं यज्ञश्चंतुर्थी दक्षिणा पुरीष् यजंमानः पश्चमी प्रजा पुरीष् यत् त्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं दक्षिणामात्मानं प्रजाम्न्तरियात्तस्मात्पश्चंचितीकश्चेत्व्यं एतदेव सर्वर् स्पृणोति यत्तिस्रश्चितंयः (४०)

त्रिवृद्धंग्निर्यद्वे द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये पश्च चित्यो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानमेव स्पृणोति पश्च चित्रंयो भवन्ति पश्चभिः पुरीषैरभ्यूंहति दश सं पंद्यन्ते दशाँक्षरो वै पुरुषो यावांनेव पुर्रुषुस्त इस्पृणोत्यथो दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाचे प्रति तिष्ठति संवथ्सरो वै षष्ठी चितिर्ऋतवः पुरीष्ट् षद्वितयो भवन्ति षद्दरीषाणि द्वादंश सं पंद्यन्ते द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठति॥ (४१)

अव चितंयः पुरीषं पश्चंदश च

रोहिंतो धूम्ररोहितः कुर्कन्धुरोहितुस्ते प्रांजापुत्या बुभुरंरुणबंभुः शुकंबभुस्ते रौद्राः श्येतंः श्येताक्षः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवृत्यांस्तिसः कृष्णा वशा वांरुण्यंस्तिस्रः श्वेता वशाः सौर्यो मैत्राबार्हस्पत्या धूम्रलंलामास्तूपराः॥ (४२)

पृश्जिंस्तिरश्चीनंपृश्जिरूर्धपृंश्जिस्ते मांरुताः फुल्गूर्लोहितोणी बंलुक्षी ताः सारस्वत्यः पृषंती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता वैंश्वदेव्यंस्तिस्रः श्यामा वशाः पौष्णियंस्तिस्रो रोहिंणीर्वशा मैत्रियं ऐन्द्राबार्हस्पत्या अरुणलेलामास्तूपुराः॥ (४३)

रोहिंतः पृश्ञिः पड्वि रेशितः पड्वि रेशितः॥१॥

-[१२]

शितिबाहुर्न्यतंःशितिबाहुः सम्नत्तिशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतंःशितिरन्ध्रः समन्तशितिरन्ध्रस्ते मैन्त्रावरुणाः

शिंतिरन्ध्रोऽन्यतंःशितिरन्ध्रः समन्तशिंतिरन्ध्रस्ते मैंत्रावरुणाः शुद्धवालः सर्वशुद्धवालो मृणिवालस्त आश्विनास्तिस्रः

शिल्पा वृशा वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामलंलामास्तूप्राः॥ (४४)

उन्नत ऋषुभो वांम्नस्त ऐँन्द्रावरुणाः शितिंककुच्छितिपृष्ठः शितिंभस्तत ऐँन्द्राबार्हस्पृत्याः शिति्पाच्छित्योष्ठः शितिभ्रुस्त ऐँन्द्रावैष्ण्वास्तिस्रः सि्ध्मा वृशा वैश्वकर्मृण्यंस्तिस्रो धात्रे पृंषोद्रा ऐंन्द्रापौष्णाः श्येतंललामास्तूप्राः॥ (४५)

शित्वाहुरुंत्रतः पश्चविरशतिः पश्चविरशतिः॥शा———[१४]
कुर्णास्रयो यामाः सौम्यास्रयः श्वितिङ्गा अग्रये यविष्ठाय त्रयो

नकुलास्तिस्रो रोहिंणीस्र्यव्यस्ता वसूंनान्तिस्रोऽरुणा दित्यौद्धांस्ता रुद्राणार्थं सोमैन्द्रा बुभुलंलामास्तूप्राः॥ (४६)

कुणीस्रयोविश्यतिः।।।

शुण्ठास्त्रयो वैष्ण्वा अंधीलोधकण्स्त्रयो विष्णंव उरुक्रमायं

लफ्सुदिनस्त्रयो विष्णंव उरुगायाय पञ्चांवीस्तिस्त्र आंदित्यानां न्निवृथसा

ऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णुवा गौरलंलामास्तूपुराः॥ (४७) गुण्या विर्श्वतिः॥१॥———[१६] इन्द्रांय राज्ञे त्रयः शितिपृष्ठा इन्द्रांयाधिराजाय त्रयः शितिंककुद इन्द्रांय स्वराज्ञे त्रयः शितिंभसदस्तिस्रस्तुंर्योद्धः साध्यानान्तिस्रः पष्ठौद्धों विश्वेषां देवानांमाग्नेन्द्राः कृष्णलेलामास्तूपराः

इन्द्रांयु राज्ञे द्वाविर्श्यतिः॥१॥———[१७] अदित्यै त्रयों रोहितैता इंन्द्राण्यै त्रयंः कृष्णैताः कुह्रैं त्रयों ऽरुणैतास्तिस्रो धेनवों राकायै त्रयों ऽनुङ्गाहंः सिनीवाल्या

आम्मावैष्ण्वा रोहिंतललामास्तूप्राः॥ (४९)

सौम्यास्रयंः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयंः सारङ्गाः पार्जन्या नभोरूपास्तिस्रोऽजा मुल्हा इंन्द्राण्ये तिस्रो मेष्यं आदित्या द्यांवापृथिव्यां मालङ्गांस्तूपुराः॥ (५०)

सौम्या एकात्रविरंशतिः॥१॥——[१९] वारुणास्त्रयः कृष्णालंलामा वर्रणाय राज्ञे त्रयो रोहिंतोललामा

वर्रणाय रिशादंसे त्रयोऽरुणलेलामाः शिल्पास्रयो वैश्वदेवास्त्रयः पृश्जयः सर्वदेवत्यां ऐन्द्रासूराः श्येतंललामास्तूपराः॥ (५१)

सोमाय स्वराज्ञें ऽनोवाहावं नुङ्गाहां विन्द्राग्निभ्यां मोजोदाभ्यामुष्टां राज्ञिभ्यां बलदाभ्या ५ सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वर्ड बे द्वे धेनू

भ्यां बलुदाभ्या र् सीरवाहाववी हे धेनू भौमी दिग्भ्यो वर्डबे हे धेनू भौमी वैराजी पुरुषी हे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावनङ्घाहौ वारुणी कृष्णे वृशे अंगुड्यौं दिव्यावृषभौ पंरिमरौ॥ (५२)

सोर्माय स्वराज्ञे चतुंस्त्रिश्शत्॥१॥_____

एकांदश प्रातर्गव्याः पशव आ लेभ्यन्ते छगलः कल्मार्षः किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वशा अंनूबन्ध्यां भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्न आँश्विनस्ते विशालयूप आ र्नेभ्यन्ते॥ (५३)

एकांदश पश्चंवि श्यातिः॥१॥_ **-**[२२] पिशङ्गास्त्रयों वासुन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृषंन्तस्त्रयो

वार्षिकाः पृश्नंयस्रयः शार्दाः पृश्चिस्क्यास्रयो हैमंन्तिका

अवलिप्तास्त्रयं: शैशिराः संवथ्सराय निवंक्षसः (५४)

पिशङ्गां विश्शतिः॥१॥.

हिरंण्यवर्णा अपां ग्रहाँ-भूतेष्टकाः सुजूः संवथ्सरं प्रजापंतिः स क्षुरपंविरुग्नेर्वे दीक्षयां सुवृर्गाय तं यत्र सूयते प्रजापितिर्ऋतुभी रोहिंतः पृष्ठिनंः शितिबाहुरुंत्रतः कुर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादिंत्यै सौम्या वारुणाः सोमायैकांदश पि्शङ्गास्त्रयोवि १शतिः॥२३॥

हिरंण्यवर्णा भूतेष्ट्रकाश्छन्द्रो यत्कनीया २ सित्रुवृद्धीग्नर्वारुणाश्चतुं:पञ्चाशत्॥५४॥ हिरंण्यवर्णा निवंक्षसः॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चम्काण्डे षष्ठः प्रश्नः

समाप्तः॥५-६॥

By generated on April 28, 2025

17

Downloaded from

http://stotrasamhita.github.io | StotraSamhita | Credits